

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27
21000 Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu ovog suda Jerki Kovačić Garac, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Ante Borovine iz Splita, Pujanke 34, zastupanog po pun. Mariu Skejiću, odv. u Splitu, protiv tuženika Klinički bolnički centar Split, Split, Spinčićeva 1, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 9. srpnja 2026. u nazočnosti zam. pun. tužitelja odvjetničkog vježbenika Matka Perića, objavljene dana 2. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

„I Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju razliku manje isplaćene naknade plaće za razdoblje od 01.05.2020.g. do 30.09.2024.g. u ukupnom iznosu od 2.183,43 EUR bruto zajedno s pripadajućom:

- zakonskom kamatom koja na iznos od 212,97 EUR koja teče od 15. siječanj 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 56,73 EUR koja teče od 15. ožujak 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 5,16EUR koja teče od 15. svibanj 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 141,26 EUR koja teče od 15. srpanj 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 424,44 EUR koja teče od 15. rujan 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 6,73 EUR koja teče od 15. studeni 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 330,71 EUR koja teče od 15. siječanj 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 407,33 EUR koja teče od 15. ožujak 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 2,69 EUR koja teče od 15. srpanj 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 31,65 EUR koja teče od 15. kolovoz 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 33,81 EUR koja teče od 15. listopad 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 208,17 EUR koja teče od 15. prosinac 2022.

- zakonskom kamatom koja na iznos od 321,78 EUR koja teče od 15. siječanj 2023. do isplate, koja se kamata na navedene iznose do 31.12.2022.g. obračunava po stopi u skladu sa odredbom čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 01.01.2023.g. pa nadalje po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena, bez zakonskih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak.

III/ Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužitelju parnični trošak u iznosu od 1.425,00 EUR na račun punomoćnika tužitelja odvjetnika Maria Skejića koji se kod OTP banke d.d. vodi pod brojem IBAN:HR3224070001100242541, sa kamatama koje teku od donošenja prvostupanjske presude do isplate koja se na navedeni iznos obračunava po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2.ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena.”.

Obrazloženje

1.U tužbi zaprimljenoj kod ovog suda dana 13. studenog 2023. tužitelj navodi da je zaposlen kod tuženika na radom mjestu inženjera medicinske radiologije na Kliničkom zavodu za dijagnostičku i intervencijsku radiologiju.

Tužitelju je radni odnos reguliran Zakonom o radu (dalje: ZOR), Kolektivnim ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (dalje: KU), te Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (dalje: TKU). Sukladno odredbama ZOR-a, KU-a i TKU-a tužitelju se za svaki odrađeni sat isplaćuje osnovna plaća, te uvećanja i dodaci na koje je u tom satu ostvario pravo (za svaki sat odrađen u posebnim uvjetima rada, za posebnu odgovornost za živote i zdravlje pacijenata, za svaki sat odrađen noću, za prekovremeni rad itd...).

U spornom razdoblju tuženik je tužitelju isplaćivao dodatke samo na redoviti rad, dok mu na određene sate prekovremenog rada plaćao samo uvećanje od 50% za prekovremeni rad bez ostalih uvećanja za rad noću, subotom i nedjeljom, u drugoj smjeni, te blagdanom, iako je čl.49.KU-a (NN 29/18, 16/19, 35/19, 78/19, 92/19, 56/20, 3/23) propisano kako se navedeni dodaci međusobno ne isključuju.

Odredbom iz čl.55. KU-a (NN 29/18, 16/19, 35/19, 78/19, 92/19, 56/20, 3/23) je propisano da zdravstveni radnik–ing.med.radiologije za otežane uvjete rada ima pravo na uvećanje plaće za 28% , koji dodatak nije isplaćen tužitelju za sve odrađene sate (dodatak za otežane uvjete rada).

Odredbom iz čl.58. KU-a (NN 29/18, 16/19, 35/19, 78/19, 92/19, 56/20, 3/23) je propisano zdravstveni radnici i nezdravstveni radnici koji sudjeluju u procesu dijagnostike i liječenja imaju pravo na dodatak na plaću u iznosu 8%, koji dodatak nije isplaćen tužitelju za sve odrađene sate (dodatak za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi).

Prethodna činjenica ima za posljedicu pogrešan obračun i isplatu svih naknada koje se utvrđuju kao prosjek prethodno isplaćenih plaća i to naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i naknade plaće zbog privremene nesposobnosti za rad.

Također, bez obzira na neisplaćene prethodno navedene dodatke u prekovremenom radu, sukladno odredbi iz čl.81.ZOR-a, radnik ima pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene u prethodna tri mjeseca, odnosno sukladno odredbama čl.58.st.1.TKU-a (NN 128/17, 47/18, 123/19, 66/2020), odnosno čl.57.st.1.TKU-a (NN 56/22, 127/22, 58/23) radnik ima pravo na naknadu za bolovanje u visini od 85% njegove plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca neposredno prije nego je započeo bolovanje.

Dakle, prilikom izračuna naknade za godišnji odmor i bolovanje mjerodavna je ostvarena prosječna plaća za tri mjeseca koja prethode mjesecu u kojem se koristi godišnji odmor ili bolovanje.

Međutim, Centralni obračun plaća (dalje: COP) za izračun prosječne plaće koristi isplaćenu, a ne ostvarenu punu bruto plaću u prethodna tri mjeseca kako to ZOR i TKU nalaže čime se zaposlenicima u javnom sektoru javljaju razlike u plaći po osnovi godišnjeg odmora i bolovanja bez obzira na razliku neplaćenih dodataka.

Prema tome, tužitelj da ima potraživanje prema tuženiku iz osnove manje isplaćene plaće u bruto jer tuženik nije plaćao dodatak u prekovremenom radu za rad noću, subotom i nedjeljom, u drugoj smjeni i blagdanom, nije plaćao dodatak za otežane uvjete rada za sve odrađene sate, nije plaćao dodatak za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi za sve odrađene sate, te je pogrešno obračunao i isplatio naknadu plaće za godišnji odmor i bolovanje.

1.2.Podneskom od 10. veljače 2025. sukladno nalogu suda tužitelj je uredio tužbeni zahtjev u ogledu osnova i visine, označivši vrijednost predmeta spora u iznosu od 424,00 eur na ime razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće za razdoblje od 1. svibnja 2020. do 30. rujna 2024. zajedno s zakonskim zateznim kamatama koje na pojedinačne mjesečne iznose od po 8,00 eur teku od 15og u mjesecu za prethodni mjesec, pa do isplate. Zatražio je tuženika obvezati i na podmiru parničnog troška.

1.3. Nakon provedenog vještačenja, podneskom od 14. svibnja 2026. tužitelj je konačno precizirao tužbeni zahtjev predloživši sudu tuženika obvezati na isplatu iznosa od 2.183,43 eur s osnova razlike manje isplaćene naknade plaće za utuženo razdoblje s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od dospijeca svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa pa do isplate.

2. U svom odgovoru na tužbu od 25. ožujka 2024. tuženik je osporio osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Tuženik je istakao da je tužitelj podnio tzv. stupnjevit tužbu. S tim u svezi, tuženik je predložio tužitelju naložiti uređenje tužbenog zahtjeva na način da postavi točno određeni komdenatorni zahtjev. U protivnom, predložio je tužbu odbaciti.

Tuženik je naveo da se od dana 25. ožujka 2023. ne primjenjuju odredbe o dodacima na plaću jer da kolektivni odgovor na kojem tužitelj temelji svoje pravo više nije produživan.

2.2. Glede izračuna vještaka tuženik se istome usprotivio u dijelu u kojem je vještak u izračunom obuhvatio prosječnu plaću tužitelja u koju je uključio i primitke čiji obračun znatno uvećava tužiteljevo potraživanje. Naime, primici koje tužitelj ostvaruje uz osnovnu plaću da ne predstavlja plaću u smislu odredbe Ugovora o radu, već posebne i povremene primitke. Takvi primici ne čine sastavni dio plaće tužitelja, već ih je tuženik tužitelju isplaćivao odvojeno kao dopunu plaće ovisno o realizaciji pojedinih aktivnosti koje nisu dio redovitog rada. Obzirom da ti dodaci ne proizlaze iz redovitog

rada da ih vještak nije smio uključiti u osnovicu za izračun prosječne plaće. Na koncu, tuženik je istakao prigovor potraživanja dijela tužbenog zahtjeva tužitelja, ističući kako je tužitelj konačno preciziranim tužbenim zahtjevom povećao iznos potraživanja u odnosu na potraživanje iz podneska od 10. veljače 2025.

3. Sud je tijekom postupka izveo dokaz vještačenjem po vještaku dipl. oec. Marijanu Joviću; Odluka o primjeni prava iz kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja nakon istekla produžene primjene za zaposlenike u sustavu zdravstva od 21. lipnja 2023.; Dodatka IV kolektivnom ugovoru od 30. prosinca 2022.; Odluka o produljenju primjene odredbi o materijalnom i nematerijalnim pravima zaposlenika u javnim službama od 22. ožujka 2024.; Ugovora o radu od 14. lipnja 2018.; Rješenje tuženika od 4. listopada 2018.; Dodatak Ugovora o radu od 1. ožujka 2024.; Ugovor o radu od 25. rujna 2024.; Pravilnik o unutarnjem ustroju i sistematizaciji radnih mjesta tuženika od 16. srpnja 2018.; izveden je pregled ostale dokumentacije koja prileže spisu

4. Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

5. Punomoćnik tužitelja popisao je parnični trošak.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatom razlike manje isplaćene plaće po osnovi naknade za prekovremeni rad i za razlike naknade plaće isplaćenu naknadu plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora u razdoblju od svibnja 2020. do 31. rujna 2024.

7. Nesporno je između stranaka da je tužitelj u utuženome razdoblju bio zaposlena kod tuženika na radnom mjestu inženjera medicinske radiologije pri Zavodu za dijagnostiku i intervencijsku radiologiju

8. Tužiteljev radni odnos reguliran je Zakonom o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, dalje: ZR), Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18, dalje: KU/18), Dodatkom I. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 35/19, dalje: Dodatak I. KU), Dodatkom II (NN 92/19) te Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (NN 128/17, 47/18, 2/19, dalje: TKU).

9. Plaća se sastoji od osnovne plaće i dodataka na plaću. Dodaci na plaću su novčani primici radnika koje radnik ostvaruje na temelju posebnog propisa, kolektivnog ugovora, pravilnika o radu ili ugovora o radu i to: otežani uvjeti rada, prekovremeni rad, noćni rad, rad nedjeljom, rad blagdanom, uvećanje za navršene godine radnoga staža, rad u smjenama i sl. Za razdoblja u kojima ne radi zbog opravdanih razloga određenih zakonom, drugim propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, radnik ima pravo na naknadu plaće. Visina naknade plaće određena je kao prosječna plaća koja je radniku isplaćena u prethodna tri mjeseca, uračunavajući sva primanja u novcu.

10. Temeljem odredbi čl. 37. KU (NN 126/11) i čl. 36. KU (NN 143/13), radniku čija je narav posla takva da mora raditi prekovremeno ili noću ili nedjeljom, odnosno zakonom predviđenim neradnim danom, koji dežura ili je pripravan, pripada pravo na

naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene mu u prethodna tri mjeseca, ako je to za njega povoljnije.

11.Članak 57. st.1. KU propisuje da radniku u djelatnosti zdravstva i zdravstvenog osiguranja na pojedinim radnim mjestima i poslovima kod kojih postoje posebni uvjeti rada, pripada pravo na dodatak na plaću. Stavkom 2. propisano je da će se osnovna plaća uvećat radnicima čija su radna mjesta i poslovi navedeni na popisu (čl.58. KU). Na temelju članka 55. Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (NN 141/12) i članka 21. Dodatka II. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstveno osiguranje (NN 92/19) radnik koji radi na poslovima kod kojih postoje posebni uvjeti rada ima pravo na dodatak na plaću. Člankom 66. i člankom 67. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 126/11), radniku u djelatnosti zdravstva i zdravstvenog osiguranja kod kojih postoje posebni uvjeti rada pripada pravo na dodatak na plaću, ujedno je potonjim odredbama kolektivnog ugovora utvrđen popis radnih mjesta i poslova zdravstvenih i nezdravstvenih radnika koji ostvaruju pravo na dodatak za otežane uvjeta rada. Na temelju članka 57. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 143/13) i članka 55. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18) propisano je pravo na dodatak za otežane uvjete rada.

12.Člankom 60. ZR/09, odnosno čl. 81. ZR/14, propisano je da za vrijeme korištenja godišnjega odmora radnik ima pravo na naknadu plaće u visini određenoj kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, a najmanje u visini njegove prosječne plaće u prethodna tri mjeseca (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad).

13. Vještačenje je obavljeno po stalnom sudskom vještaku za financije dipl. oec. Marijanu Joviću, a koje kao stručno, argumentirano i objektivno ovaj sud prihvata, dok je tuženik samo paušalno osporio vještvo te nije ustrajao u prijedlogu da se izvede dokaz vještačenjem po drugom vještaku financijske struke. Dipl. oec. Jović u vještvu od 25. ožujka 2026., navodi kako je pregledom obračunskih isprava za isplatu plaće utvrdio kako je tužitelju ispravno evidentirana satnica rada te kako su u obračunima plaće ispravno izračunavani osnovica i dodaci na plaću za sve odrađene sate iz tužbenog zahtjeva. Neovisno o isplaćenim dodacima da je utvrdio iznose eventualno plaćenih naknada za godišnji odmor i bolovanje i to temeljem prosjeka plaće u tromjesečnom periodu koje prethodi obračunu naknada, ističući kako tužitelj u utuženom razdoblju nije koristio bolovanje. Vještak je zaključio kako je tužitelj primao naknadu s opisom rada klička ispitivanja koji iznosi nisu bili uvršteni u tromjesečni prosjek za izračun naknade za godišnji odmor. Takvim izračunom vještak je utvrdio kako je tuženik u utuženom razdoblju od svibnja 2020. do rujna 2024. tužitelju platio manju naknadu za vrijeme korištenja godišnjeg odmora u ukupnom bruto iznosu od 2.183,43 eur.

14. Člankom 51. Temelnog kolektivnog ugovora za zaposlenike u javnim službama (»Narodne novine«, broj 29/24.), a na koji TKU se Vlada RH poziva u svojoj Odluci od 20.03.2024., propisano je da se plaća zaposlenika sastoji se od osnovne plaće i dodataka na osnovnu plaću utvrđenih Zakonom o plaćama u državnoj službi i javnim službama te ostalih primitaka u skladu s tim Zakonom i općim propisom o radu. Člankom 52. st. 9 određeno je što su dodaci na plaću, a tu bi spadali dodatak za radni

staž, dodatak za učinkovitost rada, dodatak za završen studij na poslijediplomskoj razini, dodatak za rad u izvanrednim radnim okolnostima, poseban dodatak u slučaju okolnosti koje dovode u pitanje redovito obavljanje poslova iz djelokruga javne službe te dodaci za različite oblike organizacije rada. Člankom 59. istog TKU propisani su dodaci za različite oblike organizacije rada.

15. Prema stajalištu ovog suda navedenom Odlukom Vlade RH od 20. ožujka 2024. zaposlenicima u ustanovama u sustavu zdravstva i zdravstvenog osiguranja na koje se primjenjuje TKU/24, a koji su svoja materijalna i nematerijalna prava ostvarili na temelju Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (»Narodne novine«, br. 29/18., 35/19., 78/19., 92/19., 56/20. i 3/23.) će se ta materijalna prava i dalje priznavati i primjenjivati u istoj visini i opsegu počevši od 01. ožujka 2042. Dakle, navedenom Odlukom od 20.03.2024. nije bila intencija donositelja da se ukine odnosno prestane važiti, između ostalog, i primjena upravo te odredbe, a koja počiva na odredbama čl. 92.-95. Zakona o radu, odnosno odredbi čl. 54. i 55. Ustava RH (NN br. 56/1990, 135/1997, 113/2000, 28/2001, 76/2010, 5/2014), već da će se i dalje priznavati (u visini i opsegu prema važećem KU) sva materijalna i nematerijalna prava radnika. Sve navedeno odnosi se i na ostale članke taksativno navedene u toč. 5 predmetne Odluke. Dakle, zaključno se navodi da Odlukom od 20.03.2024. nisu prestali postojati dodaci na plaću pa samim time niti pravo na isplatu istih.

16. S obzirom na sve gore navedeno valjalo je u cijelosti usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja na način kako je to navedeno u toč. I izreke presude.

17. Na dosuđene iznose tužitelju su priznate zakonske zatezne kamate primjenom odredbe čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15) koje teku od dospijeca svakog pojedinačnog dijela iznosa do isplate (čl. 84. st. 3. ZR/09 odnosno, čl. 92. st. 3. ZR/14).

18. Glede prigovora zastare za sva potraživanja dospjela prije nego je tužitelj konačno precizirao tužbeni zahtjev (preinačio tužbu) za istaći je kako prigovor nije osnovan jer se u konkretnom slučaju ne radi o preinaci, kao što je to isticao tuženik, tužitelj je konačno precizirao tužbeni zahtjev, označivši veći iznos baš sukladno izračunu angažiranog vještaka dipl. oec. Marijana Jovića. Tuženik se takvoj preinaci ne može protiviti u smislu odredbe čl. 191. st. 1. i 2. ZPP-a. S tim u svezi nije osnovan ni prigovor zastare, jer je tužba podnesena unutar zastarnog roka, pa se zastara prekida podnošenjem tužbe, a ne u trenutku preinake tužbe.

19. Odluka o parničnom trošku temelji se na čl. 154. st. 1. i 155. Zakona o parničnom postupku (»Narodne novine« broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 25/13. i 89/14., drugdje u tekstu ZPP-a), Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (»Narodne novine« br. 138/23), te se punomoćniku tužitelja obistinjuje parnični trošak: za sastav tužbe 100,00 eur, za sastav podneska od 14. svibnja 2026. 200,00 eur, za pristup na ročišta održana 22. siječnja 2025., 25. rujna 2025., 9. siječnja 2026. po 100,00 eur, za ročište održano 9. srpnja 2026. 200,00 eur te za pristup na objavno ročište 100,00 eur. Ovom iznosu trebalo je pridodati i iznose od 225,00 eur na ime pripadajućeg PDV-a kao i iznos od 300,00 eur za troškove provedenog vještačenja. Punomoćniku tužitelja obistinjuje se parnični trošak u ukupnom iznosu od 1.425,00 eur kao što je odlučeno pod toč. II izreke presude.

Na dosuđeni iznos parničnog troška tužitelju pristoji pravo i na isplatu zakonske zatezne kamate koje teče od presuđenja pa do isplate u smislu odredbe čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima kao i Uredbe o izmijeni Zakona o obveznim odnosima.

U Splitu 2. listopada 2026.

S u d a c

Jerka Kovačić Garac

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda za Županijski sud, u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke u postupku.

DNA: -pun. tužiteljice
-tuženiku
-u spis

Broj zapisa: **9-3088e-0e461**

Kontrolni broj: **06a9d-89e5e-0d9c7**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.